

transporter, som i vidt omfang kan udføres med almindelige personvogne.

For at hindre, at virksomheder, der udfører sygetransporter, uretmæssigt skal kunne påføre hyrevognserhvervet konkurrence, har man ansat det for nødvendigt at indføre hjemmel til administrativt at fastsætte krav om afmærkning af de køretøjer, der udelukkende anvendes til sygetransport. Endvidere kan der fastsættes krav om særligt udstyr i disse køretøjer. Der er herved bl. a. tænkt på nødhjælpkasse, iltapparat og lignende udstyr. Køretøjer, der udelukkende anvendes til sygetransport, vil ligesom andre køretøjer, der benyttes til erhvervsmæssig personbefordring, være underkastet reglerne om periodisk syn samt et særligt førerbevis.

Hjemmelen giver også adgang til at indføre krav om, at føreren af disse køretøjer har gennemgået en uddannelse i nødhjælp svarende til den uddannelse, føreren af de personvogne, Falck/Zonen benytter til sygetransport, har.

Til § 2.

Bortset fra ændringer af redaktionel karakter svarer bestemmelsen til færdselslovens § 73 a.

Til § 3.

Ligesom efter den gældende lovgivning, jfr. færdselslovens § 73 a, stk. 1, skal en hyrevogn være indrettet til befordring af mindst 4 passagerer foruden føreren. Dette krav skyldes overvejende praktiske hensyn, idet hyrevogne meget ofte er udsat for at skulle befordre mindst 4 personer ad gangen. Indførelse af mindre hyrevogne vil således kunne resultere i en mindre effektiv udnyttelse af vognparken. Navnlig i forbindelse med telefonbestillinger, hvor der erfaringsmæssigt kun sjældent gives oplysning om, hvor mange passagerer, der skal befordres, vil det være til ulempe for publikum at indføre mindre hyrevogne. For bestillingskontorerne vil det medføre øgede udgifter dels til administration, dels til forgæves fremkørsel i tilfælde, hvor den anviste vogn viser sig ikke at have tilstrækkelig kapacitet.

Hvis bevillinger kunne udstedes til selskaber, sammenslutninger og lignende, ville et antal bevillinger sjældent eller aldrig blive ledige, og dermed ville nye ansøgere muligheder for at opnå bevilling blive forringet. Derfor, og da der i øvrigt ikke er nogen fordel forbundet med at drive hyrekørselsvirksomhed under stordriftsform, er den gældende ordning, hvorefter bevillinger kun kan udstedes til enkeltpersoner, opretholdt i forslaget.

I overensstemmelse med den gældende lov kan

en bevilling ikke overføres til andre. Man har dog ment, at der i særlige tilfælde bør kunne gøres undtagelse herfra, f. eks. vil bevillingen kunne tillades overført til bevillingshaverens ægtefælle, såfremt denne har deltaget i virksomheden, og bevillingshaveren dør eller ægteskabet af anden årsag er ophørt.

Til § 4.

I modsætning til den gældende lov indeholder forslaget hjemmel til at stille nærmere angivne vilkår i bevillingen.

Vilkåret om, at bevillingshaveren skal have forretningssted i den kommune, hvor bevillingen er udstedt, indebærer, at bevillingshaveren, såfremt han ikke er tilknyttet et bestillingskontor, skal have telefon inden for kommunen, således at han kan modtage bestillinger på kørsel. Endvidere indebærer vilkåret, at en bevillingshaver fortrinsvis skal udnytte sin bevilling til kørsel for publikum i kommunens område. I tilfælde, hvor han får kørselsopgaver ud over kommunens område, skal han efter endt kørsel hurtigst muligt søge tilbage til sin kommune.

Den bevillingsudstedende myndighed får adgang til administrativt at tilbagekalde en bevilling i tilfælde, hvor den ikke udnyttes i tilstrækkeligt omfang. Det er en forudsætning for at kunne benytte denne tilbagekaldelsesadgang, at der i bevillingen er fastsat minimumskrav til bevillingens udnyttelse.

For at gøre det muligt at etablere en reservekapacitet af hyrevogne i kommuner, hvor efterspørgslen i perioder er væsentlig større end i den øvrige del af året, f. eks. på grund af sommerturisme og lignende, vil der kunne fastsættes vilkår i bevillingen om, at den kun må benyttes i sådanne perioder.

For at kunne sikre en rimelig betjening af publikum overalt i kommunen, herunder dens yderdistrikter, vil der i bevillingen kunne stilles vilkår om, at bevillingshaveren fortrinsvis skal betjene bestemte geografiske områder i kommunen, således at han, når han får kørselsopgaver, der fører ham uden for disse områder, hurtigst muligt skal søge tilbage hertil. Vilkåret indebærer endvidere, at bevillingshaveren, såfremt han ikke er tilknyttet et bestillingskontor i området, skal have telefon inden for dette, således at han kan modtage bestillinger på kørsel.

Navnlig i forbindelse med fastsættelsen af bevillingsantallet og i takstspørgsmål kan det blive nødvendigt for kommunalbestyrelsen at indkræve sta-